

Forsvarskommunene Midt-Troms

Forsvarskoordinator Midt-Troms

Ordfører Bardu kommune
Ordfører Målselv kommune
Ordfører Sørreisa kommune

Deres ref:

Vår ref
2022/002-3

Saksbehandler/-tlf.
Leif Petter Sommerseth/
+47 90535500

Dato
16 des 22

Innspill til Forsvarskommisjonen fra Bardu, Målselv og Sørreisa kommuner

Forsvarskoordinator for forsvarskommunene Bardu, Målselv og Sørreisa oversender med dette felles innspill til Forsvarskommisjonen fra Bardu, Målselv og Sørreisa kommuner.

Forsvarskommunene i Midt-Troms lever med og blant Forsvaret i Nord. Det skal vi også gjøre når kommisjonens arbeide er omgjort til planer som er gjennomført med effekt for Forsvaret. Kommisjonens arbeide ser frem i tid, vi rekapitulerer litt tilbake i tid.

Ved murens fall 9 november 1989 falt tilsynelatende Norges rasjonale for vårt Forsvar. Forsvarsdebatten ble preget av hvor man kunne kutte, effektivisere eller sentralisere. *Hvor mye forsvar kan vi få for denne summen Forsvarsjef?* Slik ble Forsvaret skaltet og valt med.

Nå er vi vekket fra den dype freden, og det evigvarende rasjonale om å forsvare landet står igjen tydelig for oss. Forsvarsevne ikke bare er Forsvaret, men også landet og samfunnet rundt, Totalforsvaret nevnes igjen med ærefrykt og stor tro på at det skal kunne løse alle problemer.

Hvor starter vi så fra i dag, når vi skal se frem mot vårt fremtidige Forsvar?

En konsekvens av det økonomifokuserte Forsvaret er at støttestrukturen er fjernet fra Nord-Norge. Forsvaret opererer i Nord-Norge på samme måte som i Afghanistan eller Irak, alt hentes utenfra. Lite bestilles, kjøpes eller utvikles i Nord der Forsvaret opererer og skal forsvare landet.

Forsvarets behov dekkes gjennom landsdekkende, langt virkende og vidt favnende rammeavtaler. Det er blitt løsningen på alle Forsvarets problemer og behov, fundert på en ren økonomisk vurdering. Det betyr at det i all hovedsak kun er store landsdekkende leverandører som får leveranser til Forsvaret. Det finnes ingen slike leverandører med forretningsadresse i Nord-Norge, her er kun små og mellomstore bedriftene. Derfor er denne tilnærmingen ødeleggende og gjør alle gode intensjoner om utvikling i Nord og samarbeide på tvers av sektorer i Nord-Norge til rene illusjoner.

Postadresse	Besøksadresse	Telefon
Ole Reistads vei 37, 9325 Bardufoss	Ole Reistads vei 37, 9325 Bardufoss	+47 905 35 500
E-post: midt-troms@forsvarskoordinatoren.no	På oppdrag for forsvarskommunene Bardu, Målselv og Sørreisa	

Dermed er det heller ingen som får bygget kompetanse eller kapasitet til å støtte Forsvaret. Det er effekten av politikk der effektivisering, sentralisering, modernisering kun måles i penger, der det ikke settes krav til operativ evne eller operativ effekt. Det kan ikke fortsette! Det er ikke bærekraftig!

Sammensatte trusler med bredere og mer sammensatte virkemidler, utvisking av skillet krig og fred, sivilt og militært samarbeide, samfunnssikkerhet og statssikkerhet er ord i kommisjonens mandat. Vi lever disse ordene hver dag og ser frem til at de får tre frem i vurderingene rundt fremtidens Forsvar.

Forsvarsevne er mer enn hvor mye det koster, det er hvordan den bygges, av hvem og hvor den skal virke. Forsvarets og samfunnens utvikling er uvergelig bundet sammen. Det har erfaring med krig vist Nord-Norge for ikke lenge siden. Det var når dette samarbeidet fungerte at vi vant. Vi ønsker og har behov for et Forsvar som er for Norge og med oss i striden. I dette ligger i Forsvarskommisjonens virke!

For oss Hærkommuner er anskaffelse av stridsvogner et klart tegn på at Norge skal forsvares fra første meter. Stridsvognen sloss i direkte stridskontakt med en motstander, den sloss der vi bor for å forsvare oss nettopp der. Et avstandslevert missil behersker intet lende, det hindrer ikke en motstander i å begå urett på norsk jord.

Skal fienden tillates fritt å krysse grensen og okkupere det norske folk som bor i nord, for deretter å bruke missiler for å ta de ut en etter en? En slik strategi synes å overgi oss til overmakten uten en gang å forsøke å forsvare landet. Kan vi virkelig forvente at noen andre vil hjelpe oss med forsvaret hvis vi selv ikke er villig til å stå fast? Vi krever å bli forsvart!

For å ha en Hær med fleksibilitet og slagkraft så må Hæren økes i volum, fullføring av Brigade Nord med 4 bataljoner må ha prioritet, men samtidig må det også etableres en Brigade Sør og minimum ytterligere en brigade.

Helikoptre er en naturlig del av enhver militærmakt. Spesielt i Nord-Norge med fjordene og få veiakser er helikoptre viktig. 339 skvadronen var i mange år det naturlige midtpunktet rundt helikopterstøtte til Hæren. Helikopterstøtten må på plass igjen.

Dette gjelder også for innovasjon og kompetanse rundt Forsvarets operative virke. Det er her i Forsvaret største klasserom erfaring vinnes, og læring skjer. I dag fraktes denne lærdom bort og forvaltes et annet sted for å kunne utvikles, det synes merkelig. Ved nyanskaffelser av nytt materiell synes det ikke å være krav om at vedlikehold, utvikling eller operativ støtte til bruken av disse kampkjøretøyene skal skje i Nord. Hvorfor ikke bruke Statens myndighet til å sette nettopp slike krav ifm anskaffelser og å bidra til at innovasjon skjer og kompetanse bygges der Forsvaret virker hver dag?

Det vil kunne bidra til at unge mennesker med kompetanse ser at de kan bruke sitt talent også i Nord-Norge, der Forsvaret er og skal være også i fremtiden. Dette kan bidra til å rekruttere og beholde folk i arbeide og utvikling i omlandet til de militære avdelinger. Likeså vil vi jobbe sammen med Forsvaret for å gjøre vårt til at personellet blir i Forsvaret. Beholde-perspektivet er et felles område for både Forsvaret og samfunnene rundt.

Tillitsreformen i offentlig sektor er et av regjeringens viktigste prosjekter. Målet er å gi bedre tjenester til rett tid. For Forsvaret bør dette bety at den fragmenterte planleggingen av EBA, personell og materiell sees i sammenheng. Personell må være ferdig utdannet og EBA klar når nytt materiell leveres. Det er for sjelden tilfellet i dag.

Vi i Midt-Troms og i Nord-Norge ser frem til Finland og Sveriges inntreden i NATO, det kan bli en trygghet og berikelse. Vår erfaring som NATOs flanker i Nord fra 1949 må brukes til å ta en lederrolle overfor Finland og Sverige i opplæring av operativt personell og tekniske løsninger. Det vil sikre interoperabilitet og utvikling av fellesoperasjoner i Arktis.

Vi er realister og vet derfor at enhver først må skikke sitt eget hus og stiller med de beste en har før naboen fullt ut kan støttes. Det må ligge til grunn for forsvarstenkningen også etter at Sverige og Finland er medlemmer av NATO. Vi kan ikke forvente at de skal ta over byrden av å Forsvare Norge hvis vi selv ikke gjør vår del.

Oppsummert,

Forsvaret i 2030-2040 vil fortsatt være i Nord, la oss bli forsvart og la oss i Nord få bidra i utviklingen, til Forsvaret og til at det bor Folk i Nord.

Folk er beredskap, både for Norge og det norske Forsvaret.

---- tekst slutt ----

Med hilsen

Leif Petter Sommerseth
Forsvarskoordinator Midt-Troms

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og krever ikke signatur